

Labākā vieta uz pasaules

Pēteris Krieviņš
Sociālo tīklu speciālists

Kad diena ir iesākusies grūti, pārlasu <http://daudzlaimes-liepaja.lv/>, kur ir cilvēku apsveikumi Liepājai no sociālajiem medijiem. Tajos ir spēks. Sociālajos medijos dzīvo gluži tāda pati pilsēta kā Liepāja, tikai šo pilsētu nevar aptaustīt, samīļot, bet var rast iedvesmu un sajūtu, ka dzīvo vienā no labākajām vietām uz šīs pasaules:

 @AgneseF: Lai Liepāja visiem vienmēr kā mājas!
@MonTilja: Vislabākajai pilsētai - vissirsnīgākie sveicieni! :) Daudz laimes LIEPĀJAI! Mūžam skaista!
@briques: Lai vējš ne tikai bužina matus un nes kādu mirkli postu, bet lai pūš ideju burās un Liepāja turpinātu mūs aizvien pārsteigt! Daudz laimes!

@tipsique: Nekur pasaulē nav tādas smiltis, tādas jūras, visbeidzot – tāda gaisa! Sumināta, Liepāja! Sveicieni no Londonas!
@KrisisFeldmanis: Apsveicu pilsētu, kurā dzīvo foršākie cilvēki. :) Sveicieni no Ogres!

 Zane: Liepāja ir pilsēta, kas vienmēr būs mājas, tāpēc priecāsimies un padarīsim mūsu mājas kā kaut ko neaizmirstamu arī citiem! Daudz laimes mums liepājniekiem un mūsu mājām! :) Mēs cīnāmies priekš Tevis, Liepāja!

 Sintija: Mūžam mana mīļākā pilsēta. Patikami ieraudzīt, ka pilsēta aug un attīstās arvien vairāk, kā tā tiek pilnveidota. Liepāja staro un mēs - liepājnieki, tai līdz. Daudz laimes, Liepāja! ;))

PĒTERIS KRIEVIŅŠ

- Dzīvojis dažādās Latvijas pilsētās ilgākā laika posmā.
- Veiksmīgi uzsācis dažādus interneta projektus ar svarīgu pienesumu Liepājai un tuvākajai apkārtnē.
- Veido interneta resursus: www.liepajaskarte.lv, www.liepajadarbs.lv, www.ambero.lv u.c.
- Pamanīts un atpazīstams blogeris Latvijas interneta plašumos.

„Kaut postalās, bet brīvi!”

Ivars Krastiņš
Liepājas Reģionālās slimnīcas
Intensīvās terapijas un
anestezioloģijas nodaļas virsārsts

Latvijas dzimšanas dienu svinam laikā, kad māte daba nebūt neveicina prieku un liksmību. Lietainos un vējainos novembros tumšajā padomju laikā vienīgi zagšus iedegtas svēcītes Brāļu kapos vēstīja par svētkiem, par ticību Latvijai un cerību uz cilvēku cienīgu dzīvi.

Toreiz brīnījās, ka mazās liesmiņas spēj tik ilgi un droši degt, spītējot gan lietum, gan vējam, gan čekistu un to līdzskrējēju ložņājoši glūnīgajiem stāviem.

Līdzīgs spīts un izturība vadīja Latvijas pirmo valdību dažus mēnešus pēc neatkarības pasludināšanas, kad gandrīz visu jaunās valsts teritoriju bija ieņēmuši iekarotāji. Toreiz valdība ļoti sarežģītā, varētu domāt, bezcerīgā situācijā darbojās Liepājā, Lielajā ielā un vēlāk uz kuģa „Saratov”. Var tikai apbrīnot un cienīt mūsu valstsvīru spītību un ticību, kad šķita, ka ienaidnieki tūlīt pārņems tikko dzimušās valsts neatkarības liesmiņu. Apsardzības ministrs izdeva pavēli par vispārēju mobilizāciju valstij draudošo briesmu dēļ, un pavēle darbojās visas Latvijas teritorijā, t.i., no Liepājas līdz Grobiņai un Durbei. Jebkura salta loģika šādu soli nodēvētu par muļķīgu un bezcerīgu, tomēr, spītējot pārspēkam, neticamā kārtā Latvija izdzīvoja, attīstījās un uzplauka. Gan ļaudis, gan visu līmeņu valsts varas pārstāvji nesatricināmi ticēja tai un bija pārliecināti par Latvijas nākotni.

Pirms gadsimta ceturkšņa, sākoties Atmodai, mūs atkal vienoja ticība labākai nākotnei neatkarīgā valstī, ar kuru varēsīm lepoties un uz ko varēsīm paļauties. Atceros to dienu lozungu – kaut postalās, bet brīvi! Kur palicis to dienu spēks un vienotība? Veiksmīgi tikuši galā ar pirmo uzdevumu – atbrīvoties no grūstošās kaimiņu impērijas žņaugiem –, ar nākamo – valsts celtniecību – vairs tik labi nevedās. Gribējām izveidot Latviju, kas ciena katru tās pilsoni, kas tur godā darba tikumu un godīgumu, kur vajadzīgs katrs tās iedzīvotājs, tomēr pārāk viegli virsroku ņēma un joprojām ņem badīgums, slinkums, negodīgums un veiklība, kas nerēķinās ar cilvēku.

Mēģinot ķēmoties līdzī uz ātru roku naudu sarausušajiem blēžiem, samērā daudzi cilvēki pameta darbu un aktīvi veicināja īpašumu burbuļa pūšanu un plīšanu, lūkojot lēti nopirkt un dārgi pārdot dzīvokli pussabrukušā padomju laika namā. Graustu spekulantu filozofija ņēma virsroku pār veselo saprātu, un daļa Latvijas pilsoņu arī šodien uzskata, ka vienīgais cienījamais ceļš, kā tikt uz augšu, ir būt veiklam blēdim.

Laiks mums visiem attapties, pārvērtēt sevi un savas attiecības gan ar valsti, gan pašvaldību un saprast, ka, lēti pērkot un dārgāk pārdodot, nekas netiek radīts, nekas netiek vairots, izņemot inflācija un kredītu žņaugos nonākušo apmūļoto ļaužu ciešanas.

Pastāvēs vienīgi tas, kas radīts grūtā, godīgā darbā. No mums pašiem atkarīgs, vai godīgums, darbs un izglītība būs pamats valsts pārvaldei un vaduguns tajā strādājošiem.

Ja būsīm neiecietīgi un prasīgāki pret burbuļu pūtējiem un demagogiem, viņiem nebūs vietas ne Saeimā, ne pilsētu un novadu domēs. Cienīsim sevi! Nemeklēsim lētu glābiņu apšaubāmu personu solījumos, kādu netrūkst jebkuros laikos. Atceramies kaut vai banānu dalītāju. Īpaši aktīvi viņi kļūst apjukuma brīžos. Raibajā kompānijā varam ieraudzīt gan pašdarbniekus, kas aicina nodzerties kanālmalas dzertuvē, gan cilvēkus bez tēvu zemes, kas apgalvo, ka impērija vēl dzīva, tāpēc izaicināši naglo plāksnītes

"Ikvienam godīgam,
strādīgam cilvēkam ir vieta
Latvijā"

IVARS KRASTIŅŠ

- Liepājas Reģionālās slimnīcas Intensīvās terapijas un anestezioloģijas nodaļas virsārsts.
- Anesteziologs - reanimatologs, algologs.
- Izglītības un zinātnes virsārsts.
- IV šķiras Triju Zvaigžņu ordeņa kavalieris (1999.g.).
- III šķiras Triju Zvaigžņu ordeņa kavalieris (2000. g.).
- Apbalvots ar 1991. gada barikāžu dalībnieka piemiņas zīmi.
- Pirmais atjaunotās Ārstu biedrības prezidents.
- LR Augstākās Padomes deputāts (1991. gadā balsoja par Latvijas neatkarību).

svešās mēlēs.

Mēs varam palīdzēt gan vilinātājiem, gan apmūļotajiem saprast, ka ikvienam godīgam, strādīgam cilvēkam neatkarīgi no tautības ir stabila vieta Latvijā, ja vien tiek pieņemtas latviskas vērtības un Latvija tiek turēta cieņā un godā.

Arī savu pilsētu varam tālāk veidot, balstoties uz godīguma, savstarpējas cieņas un strādīguma pamatiem.

Manuprāt, par spīti krīzēm Liepāja Latvijas mērogā izskatās patiešām labi. Par to daudz nerunājam un trokšņu ap pilsētu ir daudz mazāk nekā ap vienu otru netālu esošu apdzīvotu vietu. Atmetīsim šobrīd modē esošo ņurdēšanu un neapmierinātību ar visiem un visu, un sevi apņemsimies sadarbībā veidot Liepāju un Latviju, lai tās būtu mūsu un mūsu vērtību cienīgas!

Svinot Latvijas valsts 94. gadskārtu, novēlu smelties spēkus no valsts dibinātāju apņēmības, drosmes, ticības, pašpārliecinātības, nevainanāt, negausties, nepakļauties viltus praviešu un melīgu solītāju vilinājumiem, ar skaidru, kritisku un prasīgu skatu vērtēt visu, kas notiek, dot savu artavu stabilai, mērķtiecīgai pilsētas attīstībai plaukstošā valstī.

Priecīgs un cieņas pilns valsts svētkus! 🍀

Vecāku lepnums un valsts nākotne

Bērni Helvijs Valcis aizvadījis Kolkā, arī pie jūras, taču tā bijusi nesasniedzama, lai tikai dažu simtu metru attālumā. Krievu robežsargi cītīgi apsargāja piekrasti, katru dienu ecējot smiltis, lai pamanītu nevēlamu viesu pēdas. Tad nu mamma bērnus gan laidusi uz jūru, bet pēc katra tāda gājiena viņiem pašiem nācies cītīgi aizslaucīt svaigos pēdu nospiedumus.

Jūra arī šodien sniedz gan atpūtu, gan raisa pārdomas par daudzām lietām, arī par tik plaši sabiedrībā apspriesto demogrāfisko situāciju valstī.

Helvijs Valcis

Liepājas Valsts 1. ģimnāzijas direktors

Jaunā valdība, pērn uzsākot darbu, pieņēma deklarāciju, ka demogrāfija būs prioritāte. No nākamā gada plānotās izmaiņas valsts atbalsta pasākumiem ģimenēm ar bērniem tomēr ir minimāls solis šī mērķa realizēšanā.

Daudzu pašvaldību prakse, tai skaitā arī Liepājā, tomēr pierāda, ka atbalsts ģimenēm ar bērniem ir viens no svarīgākajiem jautājumiem. Naudas jau nekad nebūs pietiekami daudz (arī valstīs ar vēl lielākiem pabalstiem daudzi gribētu tos vēl lielākus), un simtprocentīga drošība par nākotni arī nevienam nav garantēta.

Manā ģimenē trešais bērns piedzima laikā, kad Latvijā sākās krīze. Mēs pieredzējām gan vecāku pabalsta, gan arī algu samazināšanu uz pusi. Šajā situācijā būtisks bija tieši pašvaldības atbalsts un atvieglojumi daudz bērnu ģimenēm, apmeklējot bērnudārzus un sporta nodarbības, daudzveidīgu kultūras un izglītības pasākumus.

Ģimenes jau cenšas, un tas ir arī viņu pienākums rūpēties par saviem bērniem. Tikai valsts nedrīkst gremdēt un iedzīt izmisumā vecākus, kas audzina bērnus, vai arī vēlas otro, trešo un nākamo bērniņu.

Lai Latvijas valstij būtu nākotne, nav cita ceļa, kā maksimāli atvieglot jauno ģimeņu situāciju. Latvijā šobrīd 90 procentiem ģimeņu būtiskākais ir lielāks atbalsts no valsts. Tas ir pat izšķirošs faktors, lai varētu atļauties radīt bērnus.

Dzimstība arvien samazinās, un esam noslīdējuši līdz 1,1 bērnam. Varam atļauties tikai vienu, kamēr aptaujas rāda, ka ģimenes vēlētos divus līdz trīs mazuļus. Pēdējo gadu sociālā budžeta konsolidācija visvairāk „iegriezusi” tieši ģimenēm ar vairākiem bērniem. Latvija ieņem pirmo negatīvo vietu ES valstu pulkā, kurā visstraujāk paaugstinājies nabadzības risks ģimenēs ar trim un vairāk bērniem. Citas valstis tomēr cenšas pēc iespējas kompensēt ģimeņu lielos papildu izdevumus, ko rada to pieaugums. Rezultātā šis nabadzības risks un iztikas līmenis paliek aptuveni tāds pats – ir bērnu vai nav. Uzskatu, ka nevajadzētu piešķirt vecākiem kaut ko papildus, bet faktiski nodrošināt to, ka jaunā ģimene līdz ar mazuļa piedzimšanu nezaudē ievērojamu daļu

Helvijam Valcim ar viņa bērniem mīļākā vieta ir Šķēdes neskartā jūrmala. Tur visi kopā bieži aizbrauc pastaigās. Ģimenes arhīva foto.

savu līdzšinējo ienākumu, nav spiesta lūgt sociālo palīdzību, var mazulim atrast garantētu vietu bērnudārzā, lai paši spētu pilnvērtīgi atgriezties darbā.

Sabiedrībā būtu jārunā arī par to, ka bērnu radīšana tomēr ir un paliek, pirmkārt, vecāku izvēle un atbildība par savu dzīvi. Valsts var palīdzēt šajā procesā, bet, ja mēs pajautāsim cilvēkiem, kādēļ viņi rada bērnus, nedomāju, ka atbilžu vairākumā būs materiāli labumi no valsts puses, nodrošinātas vecumdienas vai tautas un valsts nākotne. Bērns turpinās mūsu gēni,

tāpat kā mēs nesam sevi daļu no saviem priekštečiem līdz ar viņu tradīcijām un kultūras bagātību. Mēs taču savus bērnus, un pamatoti, saucam par saviem, nevis par valsts vai sabiedrības bērniem. Tad mums arī jāuzņemas lielākā un smagākā daļa viņu audzināšanā un aprūpēšanā, jo mums, vecākiem, arī ir lielākais prieks par viņu veiksmi un panākumiem. 🍀

"Nav cita ceļa, kā maksimāli
palīdzēt jaunajām ģimenēm"

SMAIDAM :)

Neskatoties uz ikdienas grūtībām, Helvijs Valcis tomēr aicina jaunās ģimenes arī pasmaidīt, atceroties kādu gadījumu no savas bērnības:

„Dēliem ik reizi lielu jautrību sagādā brīži, kad atceramies kādu stāstu no manām pirmklasnieka gaitām. Reiz gatavoju mājas darbu kopā ar savu klasesbiedru, kurš bija pamanījies sākt nedēļas dienas un datuma ierakstu burtnīcā šādi: „Piramdien”. Viņa mamma, to pamanījusi, sašutumā iesaucās: „Paskaties, cik Helvijs kārtīgi ierakstījis datumu!” un abu skati pievērsās manam ierakstam burtnīcā, kurš bija izlasāms šādi: „Pirdien!””

Brīži, kuru dēļ ir vērts strādāt

🍃 Viena brīvdiena braucienā pa mūsu Liepāju

Vilnis Vitkovskis
Liepājas pilsētas Domes Attīstības pārvaldes vadītājs

Ir sestdienas rīts. Nesteidzīgi ar meitām Vendiju un Diniju brokastoju. Šodien meitenes manā uzraudzībā, jo mūsu mamma mācās. Šokolādes maizes rīka vēl tikai pusē, kad iezvanās telefons. Darba jautājumi, jāatbild.

„Ko tu isti, tēt, savā darbiņā dari?” jautā vecākā meita Vendija. „Rūpējos, lai visiem Liepājā dzīvojas labāk.”

Vendija skatās manī lielām acīm, un es saprotu, ka atbilde viņai neko neizsaka. Kā lai paskaidro sešgadīgam bērnam par pilsētas attīstības plānošanu, Eiropas Savienības projektiem, naudas piesaisti no dažādiem fondiem?

„Man ir priekšlikums – ātri saģērbjamies, aizvedam Diniju pie omītes (meitiņa nedaudz sasīrgusi), un tad dodamies izbraucienā ar velosipēdiem! Parādīšu, kādi darbiņi padarīti. Un kādi vēl darāmi.”

legūst visi liepājnieki

Mūsu pirmā pietura ir pie Gulbju diķa. Šis projekts man pašam ir īpašs, jo to pilnībā pirmo reizi no idejas līdz projekta īstenošanai paveica Attīstības pārvalde.

„Atceries, kad biji pavisam maza, nācām šeit barot pilītes. Neļāvu tev iet uz trepītēm, baidījosi, ka iekritīsi netīrajā ūdenī. Tagad šeit ir pavisam citādi, varam droši pastaigāties pa jauno tiltiņu. Kad paaugsties iestādītie koki, būs vēl jaukāks,” stāstot mudinu Vendiju aiziet līdz saliņai.

„Vai tu to visu uzbūvēji? Un tagad vēl būvē ielas? Par mūsu naudiņu?” vēlas uzzināt meita.

Skaidroju, kas ir Eiropas Savienība, kādēļ naudu saņemam no citām valstīm. Stāstu, ka mans pienākums ir domāt, ko labu pilsētā izdarīt, tad sagatavot milzum daudz dokumentu, lai paskaidrotu, ko no tā iegūst visi iedzīvotāji, un cik daudz naudas nepieciešams.

„No mana un manu kolēģu darba atkarīgs, vai naudiņu saņemsim vai nē. Būvē citi cilvēki, kas to prot labāk par mani. Viņi priecājas, ka ir darbs.”

Runājot ar Vendiju, skatiens apstājas pie bērnu dārza, kas ēkas siltināšanas rezultātā ieguvis citu veidolu, arī par ES fondu līdzekļiem. Sevī nopriecājos, ka ne tikai vide sakārtota, bet, iestājoties ziemai, būs jāmaksā mazāki rēķini par siltumu. Paliks pāri vairāk naudas citām bērnu vajadzībām!

Saule šodien īpaši neslēpjas aiz rudenīgajiem mākoņiem, tomēr dzestrais vējš dara savu, un mums laiks doties tālāk. Pārvarot bruģēšanai sagatavotās ielas un ietves, dodamies Jūrmalas parka velo celiņa virzienā.

Prom no steigas un stresa

Nu jau pavisam cita braukšana, ļauju Vendijai mani apsteigt, tas viņai sagādā lielu prieku. Tuos aizmugurē un baudu mieru, kas te pārņem.

Jā, velo celiņš dzīvo savu, no pilsētas steigas un stresiem nošķirtu dzīvi. Atminos, kā domājām, diskutējām, zīmējām trasi, cik radoši strādājām. Tas bija pirmais velo celiņš Liepājā, mūsu pirmā pieredze, lai dūksnājus un vietumis haotiski iemītas takas pārvērstu atpūtas vietā.

No futbola stadiona gar bērnu laukumu vēl neizbūvēts posms, Vendija samazina braukšanas ātrumu un vaicā, kāpēc te tik bedrains. Apsolu ciīgi strādāt, lai dabūtu naudiņu iztrūkstošo velo celiņu posmu izbūvei visas iecerētās trases garumā.

Pie Baatas nogriežamies Ezerkrasta virzienā. Gribu meitai parādīt, kā top jaunā tramvaja līnija. Lai arī ir sestdienā, turpat visas topošās trases garumā strādā būvnieki, tādēļ līdz galapunktam braucam pa blakus ielām.

Vilnis Vitkovskis: „Gulbju diķa rekonstrukcijas projekts man pašam ir īpašs.” Ģimenes arhīva foto.

Cilvēkiem un dabai draudzīgi

„Vēl nedaudz jāpagaida, tad varēsim pie omītes atbraukt ar tramvaju. Iekāpsim tramvajā pie mājām, viens un divi – būsim klāt!” mēģinu uzzimēt tuvāko nākotni. Vendija skatās manī aizdomu pilna, jo parasti pie omas braucam ar mašīnu. Skaidroju, ka visērtākais, klusākais un ātrākais transporta līdzeklis pilsētā ir tramvajs, jo tas brauc pa speciāli izbūvētu ceļu, daudzviet tam ir zaļā gaisma, lai šķērsotu krustojumu.

„Tas ir droši. Tramvajs gaisā neizmet indīgas gāzes, tāpēc cilvēkiem un dabai draudzīgs,” uzskaitu tramvaja priekšrocības.

Vendija padomā un tad dziļdomīgi piebilst, ka tikpat labi esot braukt ar ričuku. Atliek vien piekrist, velosipēds un tramvajs ir vislabākie pārvietošanās līdzekļi. Pavasarī, kad pabeigs koku un krūmu stādījumus, iesēs zālīti, šī iela patiesi būs zaļa, cik nu tas pilsētvidē iespējams.

Katrs projekts ir kā bērns

Laiks doties mājup. Pa Ķempes ielu dodamies Zirņu ielas velo celiņa virzienā. Žēl, ka nevaru meitai parādīt tās lielās izmaiņas, kas noslēptas zemē – visas jaunās komunikācijas. Mūsu omīte atzīst, ka tagad esot garšīgāks ūdens, kā nu nē – vecās padomju laiku sarūsējušās caurules pilnībā nomainītas. Arī no jauna izbūvētajai siltumtrasei praktiski vairs nebūs siltuma zudumu, tagad ar interesi jāgaida jaunie rēķini.

Būtu labi, ja šīs pārmaiņas Ķempes ielā iedvesmotu iedzīvotājus nosiltināt blokmājas – gan acis priecēs, gan maciņos vairāk naudas paliks.

Vendija pagurusi, Zirņu ielā apstājamies, lai nedaudz ievilktu

Karte – brīvdienas brauciena maršruts: Gulbju diķis, Jūrmalas parka velociņš, Vaiņodes iela, Svētes iela, Ganību un M. Ķempes ielas krustojums, Zirņu iela un tad – atpakaļ gar Veco ostmaļu līdz Kūrmājas un Vītes ielas krustojumam!

VILNIS VITKOVSKIS

- Liepāju par savām mājām sauc vairāk nekā 10 gadus.
- Savulaik aktīvs un pieredzējis rallija stūrmanis, šobrīd izturības sporta veidu entuziasts - brīvajā laikā nodarbojas ar kalnu riteņbraukšanu un triatlonu.
- Katru gadu, neraugoties uz laika apstākļiem, 1. janvārī ar riteni dodas braucienā apkārt Liepājas ezeram.
- Izvēle - "Būt darītājam nevis runātājam!"
- Pēdējā grāmata, ko izlasījis: "Dzimuši, lai skrietu!"

elpu. Saprotu, ka lieki šobrīd būtu stāstīt, cik sarežģīts bija šis ielas projekts, kā mums palaimējās, ka bija uzkrāta pieredze, rekonstrējot Brīvības ielu. Neviens gan iepriekš neiedomājās, cik daudz laika un enerģijas būs jāvelta Zirņu ielas būvniecības darbu veikšanai.

Katrs projekts ir kā izauklēts bērns, tādēļ arī katrs slikts vārds par to ir sāpīgs. Nenoliedzami vienmēr gribas, lai gala rezultāts ir pats labākais, lai iedzīvotāji to novērtē. Katrai maizei sava garoza, arī manējai. Ne velti kolēģu vidū katru projektu salīdzinām ar lidmašīnu, kura veiksmīgi jānosēdina galamērķī. Gadās neparedzēti apstākļi, turbulences, kad jāvelta īpaša

"Katrs projekts ir kā izauklēts bērns, tādēļ arī katrs slikts vārds par to ir sāpīgs."

piepūle, nervi un veselība, lai rezultātā varētu teikt, ka esam veiksmīgi nosēdušies lidlaukā.

Vendija man pieglaužas, meklējot aizvēju un, nedaudz sakautrējusies, nočukst: „Tēt, man patīk, ko tu dari!”

Cieši apskauju savu meitu un no savilņojuma nespēju neko pateikt. Šādu brīžu dēļ ir vērts strādāt. Nodomāju, ka man ir ļoti paveicies – redzēt sava darba rezultātu, kura pirmsākums ir tikai ideja, uzmetumi, skices. Tā ir vislielākā motivācija turpināt strādāt, radīt, veidot.

Jautāju Vendijai, ko viņa vēlētos, lai nākotnē izdaru.

Pēc neilga pārdomu brīža meita saka:

„Es gribētu, lai Liepājā būtu simtiem šūpoļu, kā tas ir Kuldīgā, pie otrās omas. Vēl tu man varētu apsolīt, ka kādreiz varēšu lidot kosmosā!”

„Visdrosmīgākās idejas ar laiku piepildās! Tu jau zini, ka nevaru baidīties sapņot. Nevaru tev apsolīt, ka lidosi kosmosā, bet zinu, ka tas ir iespējams! Gribu tev apsolīt, ka varēsi no Liepājas lidot ar lidmašīnu, to gan! Un varēsi trenēties jaunā vieglatlētikas manēžā. Apsolu!”

Iecerēm meklējam domubiedrus

Gunārs Ansiņš
Liepājas pilsētas Domes priekšsēdētāja vietnieks

Daudz ir tādu darbu un lietu, par kurām liepājnieki vienmēr ir interesējušies un jautājuši, vai un kad būs? Man pašam ir bijis prieks uz daudziem no šiem jautājumiem atbildēt, ka mums ir izdevies un, ja vēl aizraujas līdzīgi aktīvi un radoši domubiedri, rezultāts ir tāds, ka gribas teikt: šie ir mani mīļākie darbi.

„Vai jauni rotaļu laukumi būs?” tāds solījums cilvēki prasa turpat vai katrā tikšanās reizē. Esam pētījuši sētas un pagalmus, un rēķinājuši iespējas, lai mazajiem liepājniekiem tikai nelielas pastaigas attālumā no mājām izveidotu rotaļu laukumus.

Par pašvaldības līdzekļiem pēdējo gadu laikā bērnu rotaļu laukumi izbūvēti: Karostas Lāčplēša dārzā, Laumas rajona Piltenes ielā, Ventpils ielas parkā, Dienvidrietumu rajonā un Tosmares mikrorajonā. Kopā Liepājas mikrorajonos nu jau ir 13 bērnu rotaļu laukumi. Daudz? Nedomāju. To nekad nebūs par daudz!

„Bet, ko jauniešiem?” jautā gan zēni, gan meitenes.

Jaunieši vēlas sevi norādīt fiziski, un arī vecākiem patīkami apzināties, ka bērni sporto, nevis klaiņo pa ielām. Apbrīnojami viegli izdevās sadarbība ar ielu vingrotāju biedrību. Pēc kopīgām diskusijām divi vingrošanas laukumi nu ir izveidoti – viens Dienvidrietumu rajonā un otrs Lāčplēša dārzā Karostā.

Vingrošanas laukumos uzstādītas līdztekas, pievilksnās un atspiešanās stieņi, zviedru siena, horizontālās trepes un vēderpreses soliņi. Mazākajiem gan vingrinājumi būtu jāveic vecāku uzraudzībā, bet veselībai svarīgus vingrojumus iespējams

pildīt līdz pat sirmam vecumam.

Pārgalvīgo sportošanas veidu karalis droši vien dzīvo skeitparkā. Tam tagad Liepājā ir atbilstoša mītnes vieta. Jaunais skeitparks Liepājā darbojas vairākus mēnešus. Puišu azarts un triki ir tiešām pārsteidzoši. Tas ir izdevies – saka jaunieši, iespējams tāpēc, ka paši šajā projektā bija „ieکشā” no pirmās dienas ar nezūdošu interesi līdz rezultātam.

Ko tālāk? Jārod vieta mikrorajonos, kur padzenāt bumbu, brīvi uzspēlēt futbolu un strītbolu!

„Mums vajag vairāk ziedu pilsētā!” par to runā gan ģimenes svētkos, gan oficiālās pieņemšanās.

Šķiet, kas tad tur – puķu stādīņus sabakstīt zemē un reizēm apliet. Tā nav! Laikietilpīgs un cītīgs darbs tur jāiegulda. Bet, ja talkā nāk tādi palīgi, kā Liepājas mazie bērni, skolēni, uzņēmēji un ikviens, kuram patīk un padodas savu namu nostūrus un pagalmus pārvērst košas puķu dobēs, rezultāts būs!

Prieks redzēt, kā mazie bērni rāda puķu stādu kastes un kā sapņo par mirkli, kad katrs stādīņš izaugs par lielu puķi dobēs pie bērnodārziem, skolām un arī pilsētas apstādījumos. „Laumiņas sapnis” – samteņu ziedi pie Kalpaka tilta, puķu dobe „Sauls aplis” pie Liepājas 1. ģimnāzijas.

Izdevās mainīt arī tradicionālo viedokli par vides reklāmu – tās pārtapa par Liepājas apuķošanu. Esot pat izveidojies jauns ekskursiju maršruts: pilsētā jāiebrauc garām ziedu kokam Cukura un Pulvera ielas aplī, jānobrauc gar apiņu stādījumiem mucīnās Jaunajā ostmalā, tad trīs piparotie ziedu pusaplī, garām „interneta ziedu vilnim”, apkārt Jūras un Radio ielas ziedu aplim uz stārķa ligzdu Graudu ielas un Kūrmājas prospekta stūrī, tad nelielā pastaigā zem Tirgoņu ielas ziedu groziem, apkārt Līvas aplim Līvas laukumā un, izmetot likumiņu, Ventas un Cenkonas ielas stūrī garām ziedu ūdens krānam. Pa ceļam vēl bija ko redzēt gliemezi un taureni. Puķu aizraušānās ir „pavilkusi līdzī” jaunus domubiedrus. Vai man tikai tā šķiet, ka balkonu kastes kļuvušas krāsainākas un dobes pie namiem košākas?

Skaistas lietas, bērnu smieklis, jautras rotaļas, dabas krāšņums liek uz mirkli apstāties. Un vislabāk to būtu darīt, piesēžot uz ērta, jauna un arī skaista soliņa. Būs! Jau pavasarī sāksies darbi pie pakāpeniskas jaunu soliņu uzstādīšanas visos Liepājas mikrorajonos. ♡

“Mums vajag vairāk ziedu pilsētā!”

Izaugs skaistums. Ne tikai puķu dobes, bet arī jauni soliņi nākamgad būs Zaļajā birzī, Karostā, Tosmarē un citviet.

GUNĀRS ANSIŅŠ

- Latvijas Universitātē ieguvis Vides zinātnes un pārvaldības maģistra grādu.
- No 1992. līdz 1993. gadam studējis Berlīnes Brīvā universitātē Vācijā – Politisko zinātņu fakultātē, iegūstot sertifikātu Vides politikā un pārvaldē.
- No 2004. gada līdz šim brīdim ir Baltijas pilsētu savienības valdes loceklis.
- Precējies, ģimenē audzina dēlu.
- Brīvajos brīžos un arī, lai sakārtotu domas, labprāt dodas garās pastaigās gar jūru, bieži vien nūjojot.

Lai jaunajām ģimenēm klātos labi

Aug jaunā paaudze. Pašvaldība ir ieinteresēta, lai katrs jauniešis par savām mājām izvēlētos Liepāju.

Silva Golde
Liepājas pilsētas Domes priekšsēdētāja vietniece

Svarīgi pielikt visas pūles, lai Liepājai piesaistītu arvien vairāk jaunu cilvēku un ģimenes laikā, kad Latvijā vērojams iedzīvotāju skaita kritums un ekonomiskā migrācija. Samazinoties skolēnu skaitam, mazinās arī darba vietu skaits skolotājiem, kuru atalgojums tiek finansēts no valsts budžeta, savukārt pedagogu iedzīvotāju ienākumu nodoklis veido nozīmīgu pilsētas budžeta daļu.

Mums jā dara viss iespējams, lai Liepāju par savām mājām izvēlētos un šeit paliktu uz dzīvi arvien vairāk jaunu cilvēku, veidojot pievienoto vērtību pilsētai. Pašvaldībā šim mērķim izstrādāta īpaša programma, kura jau atzinīgi novērtēta tikšanās reizē ar studentiem Liepājas Universitātē, Domes izglītības komisijā u.c.

Vairāki jauninājumi būtu ieviešami jau nākošajā gadā, t.i., 100 latu pašvaldības pabalsts jaundzimušajiem liepājniekiem, finansiāls atbalsts mācību līdzekļu iegādei visu Liepājas skolu pirmklasniekiem, iespēja nodrošināt brīvpusdienas bērniem, kuru ģimenēs ir vismaz 3 bērni (šobrīd – 4), atjaunot talantīgo bērnu atbalsta fondu, nodrošināt vietas bērnodāros visiem rindā

reģistrētajiem liepājniekiem u.c.

Mums Liepājā ir laba atbalsta sistēma pensionāriem un maznodrošinātajiem, tāpēc tagad ejam uz priekšu!

Pašvaldībai sniedzot reālu palīdzību jaunajām ģimenēm, būs papildītas mūsu skolas un bērnodārzi, nodrošināts darbs skolotājiem, bērnodarzu pedagogiem, apkalpojošajam personālam.

Pēdējo gadu laikā, ieguldot nopietnas investīcijas pilsētas skolu konkurētspējas, kvalitātes un pievilcības veicināšanā, atverot Liepājas Valsts ģimnāziju, izveidojot Valsts tehnikumu, Liepājas Universitāti, Liepājai piesaistīts vislielākais skolēnu skaits no citām pašvaldībām, kas kompensē skolēnu skaita kritumu pilsētā un dod darbu mūsu skolotājiem. ♡

SILVA GOLDE

- 2009. gada 6. jūnijā par Domes deputāti ievēlāta atkārtoti no Tautas partijas saraksta, šobrīd – Liepājas partijas biedre.
- 1977. gadā beigusi Liepājas Pedagoģijas institūtu.
- No 2005. līdz 2009. gadam – Liepājas domes priekšsēdētāja pirmā vietniece.
- Atkārtoti par Domes priekšsēdētāja vietniecei ievēlāta 2009. gada 1. jūlijā.
- No 2002. līdz 2005. gadam – LR 8. Saeimas Tautas partijas frakcijas deputāte.
- No 1999. gada 19. jūnija līdz 8. decembrim – LR Izglītības un zinātnes ministre.

Darba ieceres programmai par jaunu cilvēku piesaisti Liepājai

Ilgākā laikā ir apkopotas idejas, kā veicinātu jaunu cilvēku piesaisti Liepājai. Šobrīd piedāvājam uzmetumu iecerēm, no kurām dažas varēsīm īstenot jau nākamgad. Vēl tiek aplēsts, cik liels finansējums nepieciešams, lai šos plānus ieviestu dzīvē.

- Īstenot taisnīgu principu „nauda seko bērnam”, paaugstinot līdzfinansējumu Liepājā deklarēto bērnu ģimeņu atbalstam, kuri apmeklē privātās pirmsskolas izglītības iestādes, saskaņā ar viena bērna izmaksu pašvaldības bērnodāros.
- Nodrošināt finansiālu atbalstu (no Ls 30 līdz Ls 50) visiem Liepājas skolu pirmklasniekiem mācību līdzekļu un materiālu iegādei, neatkarīgi no to deklarētās dzīvesvietas.
- Atjaunot talantīgu skolēnu atbalsta programmu, veicinot pilsētas skolu pievilcību, sekmējot izcilību un mācību kvalitāti.
- Nodrošināt brīvpusdienas bērniem, kuru ģimenēs aug vismaz trīs bērni (šobrīd – 4).
- Nodrošināt brīvpusdienas visu pašvaldības skolu 1.-4. klašu skolēniem.
- Atvērt jaunu pirmsskolas vecuma bērnu rotaļu grupu Karostā (2. mūzikas skolā).
- Uzsākt pakāpeniski atjaunot, paaugstināt pašvaldības sektorā strādājošo darba samaksu ģimeņu dzīves kvalitātes izaugsmei, ierobežojot to emigrāciju.
- Nodrošināt spēcīgu, konkurētspējīgu izglītības programmu piedāvājumu Liepājas skolās, sekmējot jaunradi un dažādību.
- Piemērot nekustamā īpašuma nodokļa atlaides ģimenēm, kuras audzina vismaz 3 bērnus.
- Ieviest Liepājā deklarēto bērnu piedzimšanas pabalstu Ls 100 apmērā.
- Nodrošināt vietas pilsētas bērnodāros visiem Liepājā deklarētiem, rindā reģistrētiem bērniem.
- Izvērtēt iespējas piemērot sabiedriskā transporta atlaides Liepājā studējošajiem (šobrīd budžeta grupas, Liepājā deklarētie).
- Piemērot dalības maksas atlaides profesionālās ievirzes un interešu izglītības programmās ģimenēm, kurās audzina vismaz 3 bērnus.
- Īstenot pilsētas izglītības iestāžu modernizācijas programmu, uzsākt skolu sporta laukumu sakārtošanu, veicinot bērnu un jauniešu fizisko sagatavotību un brīvā laika pavadīšanas iespējas.

Top „Pūt, vējiņu!” pārbūves projekts

2011. gada augustā pašvaldības izveidotā žūrija paziņoja metu konkursa „Koncertdārza „Pūt, vējiņi!” rekonstrukcija” rezultātus. Par uzvarētājiem kļuva piedāvājuma ar devīzi „Bura” autori: arhitekts Andris Kokins, arhitekte Aija Kokina un Pēteris Kokins. Līdz 2013. gada martam jāizstrādā tehniskais projekts.

Par to, kas „Pūt, vējiņi!” mums bijuši, ieskatoties vēsturē, vārds Valdim Skujiņam.

Par nākotnes iecerēm lūdzām pastāstīt projekta autoru, arhitektu Andri Kokinu.

Valdis Skujiņš
Liepājas pilsētas Kultūras pārvaldes Kultūras projektu vadītājs, Domes deputāts

Pagājušā gadu simteņa otrajā pusē Egdars Lūsēns raksta „... koncertestrāde „Pūt, vējiņi!” un festivāls „Liepājas dzintars” ir tikpat monumentāli kā Dievmātes katedrāle Parīzē, tik trausli kā nāriņa Kopenhāgenā, tik ķecerīgi naivi kā čurājošais puisēns Briselē, tik majestātiski kā Lielais Bens Londonā, tik fundamentāli kā Kolizejs Romā.” Var pateikt savādāk, taču ne labāk, jo „...katram no vairāku paaudžu desmitiem tūkstošu liepājnieku un pilsētas viesu taču ir savējā – jaunības trakumā un romantikā sakausēta sentimenta dzīsla par dziesmām, dejām, bohēmu, odiem un varbūt mīlestību šajā dzintara kaltajā rokenrola katedrālē”.

20. gadsimta 60. gadu sākumā ideju par koncertestrādi realitātē sāka pārvērst tā laika izpildkomitejas kultūras nodaļas vadītājs Rihards Rubīns (Dullais Rubīns). Sarunāja gan arhitektu, celtniekus, labus ķieģeļus par brīvu. Saņēma stingro rājienu. Samaksāja naudas sodu, un 1964. gada augustā darbus pabeidza.

Katrs kultūras centrs mūsdienās var apskaut koncertestrādes vasaras programmu. Te muzicējuši Sofija Rotaru, Ļevs Ļeščenko,

Laiku lokos. Viena no topošā koncertdārza projekta skicēm un agrākā godība – 20. gadsimta sākumā un vidū.

Boriss Grebenščikovs, Maršals, Gilans, Sūzija Kvatro, Pelageja, grupas Slade, Nazareth, Ariel un daudzas jo daudzas pašmāju un ārzemju slavenības.

Deju vakari trešdienās, piektdienās, sestdienās sākās pusastoņos vakarā un beidzās vienpadsmitos. Pirmie apmeklētāji parādījās pusdeviņos, pieklājīgi ienāca un skatījās, kas notiek, bet lielais pūlis ieradās laikā no deviņiem līdz desmitiem. Vienu stundu deju ritmos turpinājās sadale – kuram kura meitene utt. Bez divdesmit vienpadsmitos sākās pēdējā deja, ko spēlējām ilgi... stundas nomainā iznāca Rihards (direktors) un atslēdza elektrību.

„Liepājas dzintars” 30. jubilejas lielkoncerts nepielika festivālam punktu, bet gan komatu. Festivāls būs iespējams, taču būs jāskatās ar laikmetam atbilstošiem pamatiem, atceroties „...ka rokenrola spožākā akmens spēks slēpjas tā nepārtrauktā mainībā...” Grupas Menuets un Igo jubilejas koncerti pierādīja, ka „dzelzis vēl karsts”.

Andris Kokins
arhitekts

Esam paredzējuši saudzīgi izturēties pret esošās estrādes būvobjektu un elementiem, taču pārmaiņas būs. Mēs vēlamies veicināt koncertdārza un estrādes iekļaušanos atpakaļ pilsētas un Jūrmalas parka vidē.

Piemēram, būs iespējas koncertestrādes teritorijā rīkot ne tikai muzikālus pasākumus, bet arī teātra izrādes, sporta sacensības, izklaides pasākumus, pie tam visa gada garumā, arī ziemas sezonā.

Pašreizējās estrādes vietā būs jauna būve ar audekla jumtu, kas atgādina kuģa buru un kas nepieciešamības gadījumā būtu noņemams vai arī uzstādāms.

Starp estrādi un tenisa laukumiem tagadējo gājēju celiņu

Turpinājums 8. lpp.

Cīnītāja ar zoodārzu „dzīves bagāžā”

Liktenis pirms vairāk nekā 50 gadiem bija lēmis mazajai, apņēmīgajai Rīgas meitenei, kura bērnību aizvadīja visu Latvijas bērnu tik iemīļotajā Rīgas zoodārzā, kļūt par liepājnieci. „Liepāja man ir viss, manas saknes ir šeit”, saka Liepājas deputāte, Izglītības un zinātnes arodbiedrības Liepājas nodaļas vadītāja Irēna Opšteine. Viņu atveda dzīvot pie omītes Velnciemā, kur arī sākās skolas gaitas. Arī tēvs un māte šeit atrada gan darbu, gan dzīvesvietu. Velnciema mazās ieliņas joprojām ir Irēnas mīļākā pastaigu vieta.

Gūst pirmās iemaņas uzstāties

Irēna ir viena no pieciem bērniem Latvijā, kuri agro bērnību aizvadījuši Rīgas „zvēru dārzā”, kuru jokojot joprojām sauc par savu dzimteni. Toreiz mazā meitene bija viena no zoodārza darbinieku bērniem, kuru ikdienu aizritēja vietā, kur citiem viņas vienaudžiem bija laime tikai kādu reizi gadā nokļūt. Zoodārzs šogad atzīmēja 100 gadu jubileju, un Irēna bija goda viesu vidū.

Varbūt pirmais rūdiņš droši stāties publikas priekšā un iedvesmot citus radās tajos tālajos svētdienas rītos, kad viņai, tērptai rozā kleitīnā, vajadzēja jādelēt uz zoodārza ēzeli un iedrošināt citus bērnus, lai nav bail. Viņai pašai tas gan ne īpaši patika. Savukārt miers un līdzsvars droši vien no begemota Augusta, pie kura mazā Irēna parasti uzskatījās visilgāk.

„Biju nemitīgs pavadoņš dzīvnieku kopējām, līdzēju, bāzu visur degunu, vienīgi lauvu krātīnā nelīdu. Mājās kādu laiku dzīvoja arī īsts tīģerēns, kurš vēlāk kļuva par slaveno tīģeri „Akbaru” filmā „Svītrains reiss”, uzstājās arī Rīgas cirkus arēnā”, atceras Irēna.

Ar lielām darba spējām – par taisnību

Lai gan Irēna Opšteine skaidri zināja – „nebūšu skolotāja”, visa viņas dzīve saistīta ar pedagoģiju un izglītību.

„Vienu sapratu – lai mazam puisītim vai meitiņai iemācītu gramatikas likumus, jāizdomā, ar ko piesaistīt. Neviens dators nevar aizstāt cilvēcisko faktoru. Tev jāieliek sava „uguntiņa” tajā, ko dari,” vērtējot šī brīža reformas izglītībā, saka Opšteine.

Pēc horoskopa viņa ir Vērsis, laikam tāpēc apveltīta ar milzīgu neatlaidību.

Izglītības pārvaldes vadītāja Ludmila Molčanova:

„Irēna Opšteini pazīstam un cienām par viņas lielajām darba spējām, aktīvo darbību, iestāšanos par taisnību. Kaut vai atceroties

laiku, kad mūsu pedagoģiskie darbinieki piedalījās cīņā par darba algas paaugstināšanu. Katrā ziņā Latvijā viņu labi atpazīst, un ar viņas viedokli rēķinās.”

Deputāte un arodbiedrības vadītāja ir apņēmības pilna turpināt strādāt liepājnieku interesēs.

„Ja jāstrādā, tad strādāju, nekad neesmu bijusi sapņotāja, procesus un dzīvi uztveru reāli”, saka Irēna. Un piebilst, ka darbus nedala vieglajos un grūtajos, viņai ir liela pieredze gan darbā ar dokumentiem, gan cilvēkiem.

Bet viņas galvenais „sāpju bērns” šobrīd ir visas izglītības sistēmas strādājošo atalgojums – gan pedagoga, gan tehnisko darbinieku.

Raksturs mantots no tēva

„Pilsētā daudz kas vēl jāsakārto, lai blakus atjaunotajām ielām un namiem nepazustu cilvēks. Pirmkārt, vajadzīgas jaunas darba vietas, kur maksātu normālu algu, lai skolotājiem nav jābrauc strādāt uz ārzemēm par apkopējām vai kastīšu nesējām”, uzskata deputāte.

„Ja tu kādu lietu uzsāc, tad izdari līdz galam,” tas ir galvenais Irēnas dzīves moto un dzinulis, kas pārmantots no tēva, kurš vienmēr bijis noteikts cilvēks vārdos un darbos.

Ja Opšteine kam pieķeras, „tad līdz galam” – gan Rīgas arodskolā, apgūstot kinomehāniķa amatu, pēc tam paralēli kino rādīšanai vecajā „Dailē” jaunā speciāliste paspēja pabeigt arī filoloģijas studijas Liepājas pedagoģiskajā institūtā, no 14 līdz pat 35 gadu vecumam būt aktīvajā sportā, spēlējot kā centra uzbrucējai sporta skolas, institūta un pēc tam „Laumas” basketbola komandā.

„No rītiem augstskola, tad – „Dailē” kino, bet pa vidu filmu ruļļu nomainā – treniņi, ģimene, pat teicamnieka stipendija”, atceras joprojām enerģijas pārpilnā Irēna Opšteine.

Irēna ir komandas cilvēks, respektē kolektīva domas, krit un ceļas, kad jāaizstāv skolu un bērnudārzu intereses. Godīga gan pret sevi, gan citiem, pieradusi uz klausīt, saprast un mēģināt palīdzēt ikvienam.

Irēna Opšteine. Vienmēr uzņēmīga – gan agrā bērnībā, gan – piketējot pie Saimas.

IRĒNA OPŠTEINE

- Dzimusi 1946. gada 18. maijā, Rīgā, Vērša zvaigznājā.
- Domes deputāte kopš 1997. gada, vairākos sasaukumos no „Apvienotā saraksta”, pēc tam – Liepājas partijas.
- Pilsētas attīstības komitejas un Izglītības, kultūras un sporta komitejas locekle.
- Absolvējusi Rīgas 3. arodskolu un V. Lāča Liepājas Valsts pedagoģisko institūtu.
- Latvijas izglītības un zinātnes darbinieku arodbiedrības Liepājas pilsētas padomes priekšsēdētāja.
- Liepājas Pionieru nama (tagad – Bērnu un jaunatnes centrs) direktore no 1982. – 1989. gadam.
- Liepājas 10. vidusskolas direktora vietniece no 1976. līdz 1982. gadam.
- Vaļasprieks – sēņošana, peldēšana, pārsteiguma kartīšu maketēšana draugiem un kolēģiem.

Vajadzīgas darba vietas un normāla alga, lai skolotājiem nav jābrauc strādāt par apkopējām.

Īpaša vieta īpašiem liepājniekiem

Uldis Sesks

Liepājas pilsētas Domes priekšsēdētājs

Karosta ir atpazīstama un vēsturiskiem notikumiem bagāta Liepājas daļa, taču savā ikdienas ritmā un notikumos nedaudz atšķirīga no pārējiem Liepājas rajoniem. Tāds iespaids man ir veidojies jau vairāku gadu garumā, un šo viedokli veidojuši paši karostnieki un tosmarnieki. Šeit dzīvo jauni, aktīvi, radoši, rošīgi, čakli un spējīgi dažādu paaudžu cilvēki.

Vēlinā un lietainā rudens vakarā man bija iespēja ar dažiem aktīvajiem Karostas un Tosmares daudzdzīvokļu namu vecākajiem tikties nelielā izbraukumā un apskatīt šo pilsētas daļu viņu acīm. Tikšanās reizei izvēlējamies vakara stundas, lai dabā novērtētu, kādas izmaiņas Karostas un Tosmares ikdienā ir ienesis apgaismojuma projekts. Apgaismojuma projekts ir tiešām viens no vērienīgākajiem labiekārtošanas projektiem, ko šobrīd īstenojam – 129 kilometru ielu garumā. Tas ir vairāk nekā pusceļš no Liepājas līdz Rīgai.

Pirmkārt, tas aptver turpat vai visu pilsētu, un tā ietekme pēc īstenošanas būs jūtama katra liepājnieka ikdienā. Otrkārt, pilsētas apgaismojuma tīkls no uzņēmuma „Latvenergo” tika pārņemts ļoti sliktā tehniskā stāvoklī, tāpēc vajadzība sakārtot pilsētas apgaismojuma saimniecību ir bijis viens no maniem izaicinājumiem. Bija nepieciešami daudzi gadi, līdz izdevās valdībai pierādīt, pamatot un saņemt Eiropas naudas atbalstu šādam darbam.

Man kā liepājniekam pirmo reizi Karostu izdevās apmeklēt tikai 17 gadu vecumā, kad tā vēl bija slēgta militāra teritorija. Kopš 90-iem gadiem, kad padomju armija pameta Liepāju, Karosta pirmo reizi savas pastāvēšanas laikā ir pārtapusi par civilu teritoriju, par Liepājas daļu, kas pieejama mums visiem.

Šodien Karosta un Tosmare dabiski veidojas par vienu no tūristu un arī pašu liepājnieku iecienītākajām apmeklējuma vietām. Tagad Karostas ir atpazīstama pat plašajā pasaulē – ar savu arhitektūru, militārās vēstures stāstiem un bijušā cietuma ne-parasto šarmu. Šeit saglabājušās gan cara, gan padomju laikā celtās mājas.

Man pašam un, pēc personīgiem novērojumiem, līdzīgi arī šeit ekskursijās vestajiem augstajiem Liepājas viesiem, pat karalisko ģimeņu pārstāvjiem, vispārsteidzošākā un iespaidīgākā šajā vidē šķitusi Sv. Nikolaja pareizticīgo Jūras katedrāle, kuru 1903. gadā ievēlēja pats Krievijas imperators ar ģimeni. Padomju gados tā mērķtiecīgi “aizmūrēta” ar blokmāju sienām. Šodien katedrāles saimnieks virspriesteris Tēvs Aleksandrs ļoti rūpīgi pievērsies dievnama kādreizējās spozmes atjaunošanai. Kad satiekamies, vienmēr ir kas jauns padarīts, un Tēvam Aleksandram vienmēr ir padomā kādas ieceres arī nākotnei. Prieks par šādiem cilvēkiem!

Protams, tūrisma industrijas attīstība uzliek papildu pienākumus ceļu sakārtošanā, teritorijas uzpošanā, pieejamībā. Darāmā daudz!

Valsts gan Liepāju pameta vienu ar PSRS armijas atstāto postāžu, un arī visos aizvadītajos gados nav izrādījusī īpašu centību atbalstīt un palīdzēt. Tā bez skaidras nākotnes savu atdzimšanu gaida Virsnieku saieta nams un daudz citi militāri objekti.

Karostas un Tosmares ikdienā ienākusi ostas dzīve. Tā ir iespēja, lai mūsu pilsēta var attīstīties šodienīgi, un tās ir tik nepieciešamās darba vietas.

Runājot ar iedzīvotājiem par daudzajām vajadzībām, iecerēm, vēlmēm un pašvaldības iespējām, uz klausot un redzot viņu aktīvās darbošanos rezultātus, rodas secinājums: Karostai un Tosmarei ir cerīga nākotne. Tiek sakārtota skola, plānojam arī bērnu dārza rekonstrukciju, drīzumā sāksies Lazaretēs ielas rekonstrukcijas darbi.

Uzņēmēji Karostā vēlas būt jaunu rūpniecību hīgēnas preču ražošanai. Tā dos vairākus simtus darba vietu.

Tiek būvēti jauni ostas termināļi, tūdaļ uzsāksim vērienīgus Karostas kanāla vēsturiskā piesārņojuma attīrīšanas darbus. Pametot Karostu, padomju flote kanālā nogremdēja vairākus desmitus kuģu un zemūdeņu. Grimekļi ir izcelti, taču no militāristiem vēl palicis neiedomājams kanāla grunts piesārņojums. Pateicoties daudzu cilvēku neatlaidīgajiem pūliņiem un rūpīgam darbam, ir izdevies piesaistīt nepieciešamo Eiropas fondu finansējumu, lai kanāls beidzot tiktu iztīrīts un tādejādi būtu novērsti draudi cilvēkiem un videi.

Karostas iedzīvotāju un daudzu liepājnieku iecienīta pastaigu vieta ir Turaidas ielas gājēju celiņš, saukts arī par Karostas promenādi. Diemžēl tā tehniskais stāvoklis ir ļoti bēdīgs, un iedzīvotāji izteikuši vēlmi pēc veloceļa.

Imantas ielas gājēju celiņš ved uz Sv. Nikolaja katedrāli. Tieši šo ceļu uz Dievnamu ikdienā nizmanto kājāmgājēji, kā arī tas ietilpst iecienītākajos pastaigu maršrutos. Šeit bieži sastopamas māmiņas ar bērnu ratiņiem, bērni ar velosipēdiem un vienkārši kājāmgājēji. Ceļš virzās blakus Lāčplēša dārzam, kur ierīkots mūsdienīgs bērnu un arī ielu vingrošanas laukums. Iedzīvotāji vēlas arī šajā pilsētas daļā redzēt veloceļu. Pašvaldībai pienākums to iekārto, izprojektēt un meklēt iespējas nepieciešamā finansējuma piesaisti.

Karostas platība ir aptuveni 20 kvadrātkilomeru, un reiz tā būvēta 20 tūkstošiem iedzīvotāju, protams, militārpersonām un

Skaisti! Mūsu Karosta vasarā.

Pie Sv. Nikolaja pareizticīgo Jūras katedrāles. Tā iespaido ikvienu pilsētas ciemiņu.

Atmodas bulvāris naktī. Apgaismojuma projekts ir viens no vērienīgākajiem labiekārtošanas projektiem, ko pašvaldība īsteno Karostā un Tosmarē.

viņu ģimenēm. Šodien Karostā dzīvo aptuveni ceturtdaļa no šī iedzīvotāju skaita.

Pašvaldība ir atsākusi nojaukt neapdzīvotās blokmājas, līdz ar to, es ceru, uz labo pusi mainīsies ainava, kurai līdz šim bija raksturīga pamesto piecstāvu māju logu tukšās acis un depresija. Tā būs vēsture! Pakāpeniski virzīsimies uz priekšu komunikāciju un ielu sakārtošanā.

Jāuzsver, ka Tosmares un Karostas mikrorajonu iedzīvotāji paši ir aktīvi, atsaucīgi un spējīgi piedalīties un uzņemties lielu daļu labiekārtošanas darbu, gan sakopjot pie mājām esošās puķu dobes, gan padarot mājīgas dzīvojamu namu kāpņu telpas, par minimāliem līdzekļiem ierīkojot autostāvvietas namu pagalmos, gan iesaistoties sabiedriskās kārtības nodrošināšanā. Tie ir cilvēki ar darba sparū, jauni cilvēki, māmiņas ar bērniem, skolēni – ir mainījusies vesela karostnieku paaudze.

Izskan priekšlikumi par iekškvartālu labiekārtošanu, bērnu laukumiem, sabiedrisko transportu, ietvēm esošo taciņu vietā. Šāda iedzīvotāju aktivitāte pozitīvi uzmundrina. Pašvaldībai jāspēj turēt līdzīgu šādam tempam! ♥

PAVEIKTAIS KAROSTĀ UN TOSMARĒ

- ♥ 3. pamatskolas ēkas renovācijas un datorizācijas projekti.
- ♥ Karostas ūdens un kanalizācijas trašu sakārtošana – būtībā jaunas un mūsdienīgas sistēmas izbūve.
- ♥ Bērnu rotaļu un vingrošanas laukumu izveide Karostas Lāčplēša dārzā un Tosmares mikrorajonā.
- ♥ Sociālās dzīvojamās mājas renovācija Ģenerāļa Baloža ielā 1.
- ♥ Kalpaka tilta rekonstrukcija.
- ♥ Ielu seguma remonts, gājēju un veloceļa izbūve, luksoforu un sabiedriskā transporta pieturvietu uzstādīšana.
- ♥ Dzīvošanai nederīgo un nepabeigto Karostas blokmāju nojaukšana.
- ♥ Uzņēmējdarbības pamata infrastruktūras izveide Lazaretēs un Ģenerāļa Baloža ielā – ceļu daļas, ietvju, veloceļu, apgaismojuma un komunikāciju sakārtošana.
- ♥ Maģistrālo siltumtrašu rekonstrukcija, aizstājot novecojušās siltumtrases ar jaunām rūpnieciski izolētām caurulēm.
- ♥ Ielu apgaismojuma projekta īstenošana, aptverot vairāk nekā pusi Karostas un Tosmares ielu kopējo garumu.
- ♥ Karostas kanāla gultnes attīrīšanas projekta ieviešana, kas atstās būtisku pozitīvu iespaidu uz Baltijas jūras ekosistēmu.

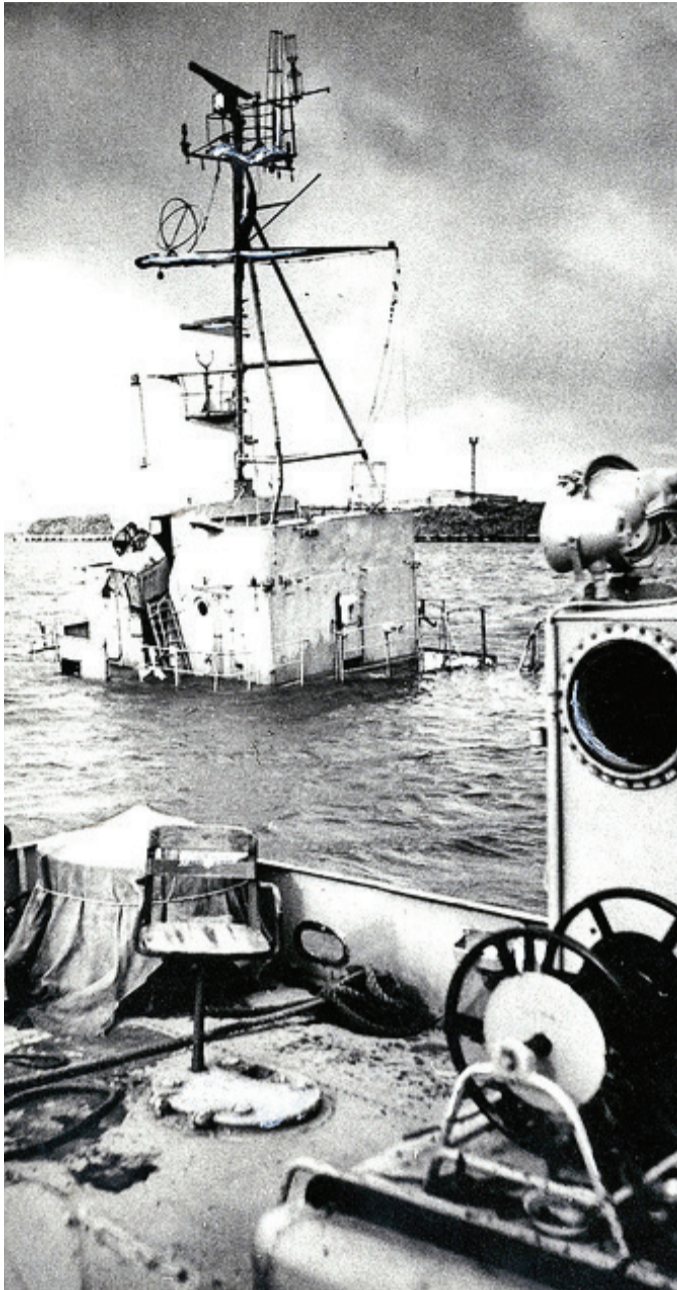
ULDIS SESKS

- ♥ Dzimis un audzis, strādā Liepājā.
- ♥ Mācījies Liepājas Jāņa Raiņa 6. vidusskolā, studējis Jelgavā.
- ♥ Liepājas pilsētas Domes priekšsēdētājs.
- ♥ Iepriekš uzņēmējs un aktīvs sacīkšu autobraucējs (arī starptautisko sacensību laureāts).
- ♥ Mīļākā vieta pasaulē – Liepājas jūrmala, Bernāti, Liepājas ezers – „Te var atrast gan mieru, gan spēku.”
- ♥ Dedzīgs Latvijā ražotās produkcijas aizstāvis un piekritējs: „Mēs daudz ko spējam paši. Kāpēc pirkt citās valstīs ražotus tomātus, gurķus un dilles, ja Latvijā un pašu audzētie ir daudz garšīgāki!”
- ♥ Pēdējā laikā lasītais – Tagadnes spēks (Ekharts Tolle); Sliktie Samarieši (Hadžūns Čang); Vārds klusumā (Džons Meins).
- ♥ „Liepājas lielākā vērtība ir liepājnieki un viņu ģimenes! Liepājnieku atbalsts ir svarīgākais dzinējspēks, lai spētu paveikt arī grūtus uzdevumus”.

"Iedzīvotāji paši ir aktīvi, atsaucīgi un spējīgi paveikt lielu daļu labiekārtošanas darbu"

Pieņemt izaicinājumu un rast risinājumu

Ostā pēc padomju kara flotes vienību aiziešanas. 1994. gads.

Velkoņi darbā. Liepājai tuvojas milzīgs Panamax klases kuģis. 2012. gads. Liepājas SEZ arhīva foto.

Guntars Krieviņš
Liepājas SEZ pārvaldnieks

Mūsu valsts neatkarību atguva 1991. gadā, Liepājas osta vēl ne. Pagāja vairāki gadi, kamēr bijušo lopu fermu, militāristu noliktavu, zemūdeņu piestātņu vietā drīkstējām sākt plānot un veidot civilu ostu kā ekonomisku dzinuli ne tikai Liepājai, bet arī reģionam un valstij.

Šobrīd grūti atcerēties situāciju 90. gadu beigās. Lai arī ostā darbojās pirmās kompānijas, nebija nepieciešamās infrastruktūras, ne atpazīstamības, lai Liepāju atkal ierakstītu pasaules tirdzniecības ostu kartē.

Kartē pētījām, kurp dosimies

Izvērtējot pasaules pieredzi, viena no pirmajām, šķietami nereālajām idejām bija uzņēmējdarbībai labvēlīga statusa noteikšana Liepājai, kas ilgtermiņā ļautu piesaistīt investorus, attīstīt esošos uzņēmumus un veidojot jaunus.

Simboliski, Liepājas dzimšanas dienā, 1997. gada 18. martā stājās spēkā likums par Liepājas speciālo ekonomisko zonu. Man tas bija nopietns izaicinājums – kļūt par šīs institūcijas pārvaldnieku.

Sekoja Dienvidu mola rekonstrukcija, pirmā ostas padziļināšana 1999. gadā, pievadceļa izbūve.

Tolaik ar kolēģiem atvērām karti un pētījām, kurp doties, lai stāstītu un atgādinātu – te ir Liepāja! Protams, tuvākie kaimiņi – Skandināvijas valstis! Pirmie rezultāti bija 1999. gadā – daļu uzņēmēji izveidoja beramkravu terminālu „Baltic Transshipment center” Karostas kanālā un metālapstrādes ražotni „Pumac Liepāja”, kas vēlāk pārņēma bijušo gaļas kombināta teritoriju. Tagad tā pārtapusi par „Liepājas biznesa centru”, kas apvieno 13 ārvalstu uzņēmumus, nodarbina turpat 700 liepājnieku un vēl plāno paplašināšanos.

Pareizām izvēlēm seko rekordī

Liepājas ostā kravu apgrozījums šobrīd ir pietuvojis 6 miljonu tonnu robežai. Gluži kā Olimpiskajās spēlēs atkal un atkal tiek pārsniegts kāds rekords – lielākais kravu apgrozījums, lielākā izvestā krava, kuģis ar lielāko iegrimi. Taču, lai rekordus uzstādītu, ir pārdomāti strādāts vairāk nekā 10 gadu garumā, izvēloties attīstības virzienus un prioritātes.

Kravu apgrozījuma pieaugums dod arī papildu darba iespējas, un vismaz viens lats no katras pārkrautās tonnas ieripo arī pilsētas budžetā.

Līdz šodienas rekordiem bijuši vairāki pārdomu periodi. 2003. gadā, pateicoties labvēlīgai situācijai kokmateriālu tirgū, osta pietuvojās 5 miljonu tonnu apgrozījumam.

Tad sapratām, ka nepieciešami papildu stimuli, lai attīstība kļūtu straujāka. 2006. gadā pārliecinājām Satiksmes ministriju, valdību un Eiropas institūcijas – Liepājas osta jāpadziļina līdz 12 metriem.

Liepājas SEZ pārvaldnieks Guntars Krieviņš:
„Liepājas ostā kravu apgrozījums šobrīd ir pietuvojis sešu miljonu tonnu robežai. Šis un arī citi ostas rekordī sasniegti, pateicoties pārdomātai attīstības virzieni izvēlei un pamatīgam darbam vairāk nekā 10 gadu garumā”.

Jo nereālāka iecere, jo lielāks izaicinājums to sasniegt. Nebija viegli, taču šobrīd varam runāt par aptuveni 50 procentu kravu apjoma pieaugumu.

Atbilstoši arī ostas kompānijas veidojušas savu attīstību, izbūvējot jaunus terminālus un piestātnes.

Ostas padziļināšana, protams, nav vienīgais faktors, kas veicinājis kravu apjoma pieaugumu. Vairākus gadus kopā ar Rīgas un Ventspils ostu pārvaldniekiem darbojos akciju sabiedrības „Latvijas dzelzceļš” padomē. Tā bija iespēja panākt, ka tiek iezīmēta dzelzceļa infrastruktūras attīstība Liepājā.

Piesaistot ES Kohēzijas līdzekļus, 2008. gadā izbūvējām jaunu dzelzceļa pievadu Liepājas ostai un Ziemeļu parku. Dzelzceļa infrastruktūru ostā turpināsim attīstīt, tādējādi noņemot slodzi Liepājas stacijai.

GUNTARS KRIEVIŅŠ

- 1989. gadā absolvējis Rīgas Politehnisko institūtu, iegūstot autoceļu un tiltu būves inženiera celtnieka specialitāti.
- Pēc institūta beigšanas strādājis Liepājas 4. Ceļu remonta un būvniecības pārvaldē par darbu vadītāju un par direktora vietnieku ražošanas jautājumos.
- 1995. gadā konkursa kārtībā kļuva par ostas kompānijas „Piemare” direktoru.
- 1997. gadā pirmo reizi ievēlēts Liepājas pilsētas Domē.
- 1997. gadā pieņēma izaicinājumu un uzņēmās vadīt Liepājas speciālo ekonomisko zonu un dara to līdz šim brīdim.

Ir kur augt un veidoties kopā ar pilsētu

Domāju, ka liepājnieki jūt ostas darbu. Ikdienā tas varbūt nozīmē slēgtas dzelzceļa pārbrauktuves, bet ilgtermiņā – darba vietas ne tikai pašā ostā, bet arī plašu apkalpojošo nozaru uzņēmumu tīkla veidošanos.

Liepājai pieder vairāki svarīgi un īpaši dārgumi, kas mūsu pilsētu veido tik pievilcīgu un veido arī par nopietnu spēlētāju pilsētu konkurencē. Viena no šīm vērtībām ir atklātā jūra un osta. Klaipēdas ostas teritorijas iespējas tālākai attīstībai ir stipri ierobežotas. Liepājas ostai vēl ir kur augt un veidoties kopā ar pilsētu.

Šodienas izaicinājumi ir vairāki un ļoti atšķirīgi. Ostas pievadceļa izbūve lielā mērā atrisināja smagā transporta kustību no un uz ostu, nepārslogojot un neapgrūtinot liepājniekus. Tagad viens no izaicinājumiem ir piesaistīt finansējumu viadukta izbūvei, lai dzelzceļa manevru laikā neveidotos autotransporta sastrēgumi Raiņa un Kalpaka ielās. Izaicinājums ir arī ostas padziļināšanas turpināšana, ko gaida uzņēmēji, lai varētu īstenot savus projektus.

Liepājas SEZ darbības termiņš ir pagarināts līdz 2035. gadam. Tas ir nopietns signāls pašmāju un ārvalstu investoriem, ka uzņēmējdarbībai labvēlīgi nosacījumi saglabāsies.

Tas, protams, ir arī izaicinājums un iespēja Liepājas SEZ pārvaldei strādāt, lai ostā veidotos jauni uzņēmumi, rastos jaunas darba vietas, augtu mūsdienu pilsētas labklājība.

"Liepāja līdz šim ir gājusi savu ceļu un īstenojusi idejas, kas šķitušas nerasniedzamas"

Top „Pūt, vējiņu!” projekts

Turpinājums no 5. lpp.

gribam pārvērst par „Dzintara taku” uz jūru, kas izklāta ar lapegļu dēlīšiem un būtu Peldu ielas turpinājums. Šeit varētu skanēt populāras dziesmas par mūsu Liepāju. Tenisa skolas vietā plānota jauna ēka, kas otrā stāva līmenī ar koncertestrādi.

Koncertestrādē plānotas 1200 skatītāju vietas. Jūras pusē paredzēta nedaudz plašāka skatuves daļa ar nepieciešamajām palīgtelpām. Sānos būs būve tualetēm un tirdzniecības vietas. No vecā koncertdārza saglabāsies skatuves siena, kas būvēta no bruģakmeņiem, lai atgādinātu agrākos laikus. Taču ap estrādi esošās bruģakmens sienas gan tiks nojauktas. Jaunu nozīmi un funkcionalitāti esam saskatījuši pie estrādes augošajiem lielajiem kokiem un krūmiem – tie pēc rekonstrukcijas veidos atvērtu un zaļu gājēju eju uz jūru. ■

Šo ir vērts saglabāt!

Vai kāds apšaubīs, ka ik sekunde ir liela nozīme īpašās situācijās. Tādas var būt gan pacilājošas, jautras, gan arī satraukuma pilnas. Gadās brīži, kad negaidīta dzīves situācija liek meklēt vajadzīgo telefona numuriņu, lai saņemtu palīdzību, atbalstu vai iedrošinājumu rīkoties.

Ja Jūsu iela vai sēta plūdu laikā draud pārvērsties par „Venēciju”

☎ Par plūdiem jāinformē Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests – **112**.

Ja šķūnītī vai kāpnī telpā iemitinājies „nevēlams viesis”

☎ Lai izsauktu Pašvaldības policiju – **6 34 20269**.

Ja gadījies trauma vai piesūkusies ērce

☎ Jautājiet Liepājas Reģionālās slimnīcas traumu punktā – **6 34 03210**.

Ja vēlaties informēt par nelegālā alkohola tirdzniecību

☎ Valsts policijas anonīmais uzticības tālrunis ar automātisko atbildētāju – **67014077**.

Ja uz ielas sastopat vientuļi un noskumušu dzīvnieciņu

☎ Par pamestiem dzīvniekiem varat informēt dzīvnieku patversmi – **6 34 07318**.

Ja līdzcilvēkam nepieciešams sociālā darbinieka padoms

☎ Informējiet par to Sociālo dienestu – **6 34 89655**.

Ja vējainā un sniegotā skaistā vakarā mājās Jūs sagaida tumsa

☎ Ārējo elektrotīklu bojājumu gadījumus piesaka a/s „Latvenergo” – **80200404**.

Ja pamanīts ugunsgrēks vai notikusi nopietna avārija

☎ Nekavējoties zvaniet uz ārkārtējo situāciju dienakts tālruni – **112**.

☎ Gāzes noplūdes gadījumos – **114** vai **6 34 04001**.

☎ Lai izsauktu Valsts policiju – **112** vai **110**, Valsts policijas Kurzemes reģionālās pārvaldes Liepājas iecirkņa dežūrdarba – **6 34 04502** vai **6 34 04602**.

Ja nepieciešama steidzama medicīna palīdzība

☎ Liepājas Reģionālās slimnīcas Neatliekamās medicīniskās palīdzības nodaļa – **6 34 03255**.

☎ Neatliekamā medicīniskā palīdzība – **113**.

Ja aizputinātas ielas, izdzisis ielu apgaismojums, luksofors, nolauzta barjera vai ceļazīmes, koki vai koku zari, sabojāti soliņi.

☎ Informējiet Komunālo pārvaldi – **22011963** vai pa diennakts fiksēto tālruni **6 34 80751**.

Ja Jūsu dzīvojamā mājā notikusi avārija

☎ Talkā sauciet SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs” avārijas dienestu – **29403583** vai **6 34 07175**.

Ja gaidiet ciemos sen neredzētus draugus

☎ Padomu, kā pavadīt aizraujošas brīvdienas Liepājā, jautājiet Liepājas reģiona tūrisma birojā – **6 34 80808** vai **29402111**.

Vēlaties kaut ko sirdij un garam, īsti liepājniecisku?

☎ Liepājas teātra kase – **6 34 22406**.

Ja vēlaties atpūsties Liepājā

☎ To varēsiet, ja piezvanīsiet Liepājas Olimpiskajam centram **6 34 83888**.

Ja vēlies būt politiski aktīvs, piedalīties pilsētas attīstības plānošanas un īstenošanas darbā. Ja Tev ir idejas un labas ieceres, kā tās īstenot

☎ Zvani Liepājas Partijas birojā – **29208674**.

LIEPĀJAS PARTIJA

Saeimas deputāte atbild

Aija Barča
11. Saeimas deputāte

Tikšanās ar 11. Saeimas deputāti AIJU BARČU Liepājas partijas birojā ir ļoti pieprasītas. Pieņemšanām atvēlētais laiks tiek pierakstīts līdz pēdējai minūtei. Iedzīvotājiem ir daudz jautājumu. Lūdzām deputāti raksturot dažus regulārākos no tiem. Kādu palīdzību liepājnieki lūdz?

Sniegtās atbildes iespējams arī Jums noderēs.

Man ir bērns invalīds no bērnības, kuram tagad ir 30 gadu. Vēlos atbilstoši likumdošanai pensionēties no 57 gadu vecuma, bet man nav nepieciešamais 30 gadu darba stāžs. Rūpējoties par savu slimo bērnu, varu pierādīt tikai 27 gadu darba stāžu. Ko man darīt?

Aijas Barča:

Jums ir tiesības pieprasīt pensiju piecus gadus pirms valstī noteiktā pensionēšanās vecuma (57 gadu vecumā līdz 2014. gada 1. janvārim), ja Jūsu bērns ir bijis atzīts par bērnu invalīdu astoņus gadus līdz 18 gadu vecumam.

Izdarot pēdējos grozījumus likumā „Par valsts pensijām”, ir izdarītas izmaiņas. Jums nepieciešams pierādīt valsts sociālās apdrošināšanas jeb darba stāžu – 25 gadi.

Iesakam doties uz Valsts Sociālās apdrošināšanas aģentūras Liepājas nodaļas Klientu pieņemšanas daļu Graudu ielā 50 (tālrunis 6 34 22028).

Man ir piešķirts trūcīgās personas statuss. Man tagad ir nopietnas veselības problēmas, būs jāiet pie ģimenes ārsta, arī pie citiem speciālistiem un laikam jāārstējas slimnīcā. Man nav naudas, ko maksāt pacienta līdzmaksājumus. Ko man darīt, kas var palīdzēt?

A. Barča:

Ja Jums ir noteikts trūcīgās personas statuss (ienākumi uz personu līdz Ls 90 mēnesī), tad par Jums līdzmaksājumus sedz no valsts budžeta. Tādi ir noteikumi mūsu valstī veselības aprūpē.

Jums tikai, ejot pie ārsta vai dodoties ārstēties uz slimnīcu, vienmēr ir jāņem līdzi un jāuzrāda Jums izsniegtā izziņa par trūcīgās personas statusu. Pievērsiet uzmanību izziņai, tur ir noteikts arī termiņš, līdz kuram laikam darbojas noteiktais statuss.

Esmu strādājoša pensionāre. Mani uztrauc, ka vairākus gadus nenotiek pensiju indeksācija, tādēļ es nekādi nevaru palielināt

savu pensiju. Tuvojas ziema, apkure pie mums Liepājā ir dārga. Es taču godīgi maksāju nodokļus, iedzīvotāju ienākuma nodokli no manas darba algas atvelk no pirmā lata. Arī sociālo nodokli mans darba devējs maksā pilnā apmērā. Kādēļ tāda netaisnība?

A. Barča:

Esmu mēģinājusi kopā ar citiem ZZS frakcijas deputātiem virzīt grozījumus likumā „Par valsts pensijām”, lai atjaunotu pensiju indeksāciju. Diemžēl, arī pēdējo reizi, 11. oktobrī, balsojums par likumprojekta nodošanu atbildīgajai komisijai nebija pozitīvs. Par pensiju indeksācijas atjaunošanu nobalsoja 37 deputāti, pret bija 38 deputāti, balsojumā atturējās 6 deputāti, nebalsoja 3 deputāti.

Bet Jums likums ir noteicis citu iespēju, ko vajag izmantot. Strādājošam pensionāram ir tiesības vienu reizi gadā, kad nostrādāti pilni 12 mēneši, pieprasīt pensijas pārrēķinu atbilstoši veiktajām iemaksām.

Iesakam pensijas pārrēķinu pieprasīt pēc jūsu dzimšanas dienas. Jo, veicot pārrēķinu, svarīgi ir Jūsu pilnie gadi.

Pašreiz esmu iesniegusi priekšlikumu likumprojektam „Grozījumi iedzīvotāju ienākuma nodokļu likumā”, rosinot palielināt neapliekamo minimumu pensijām no Ls 165.- mēnesī uz Ls 200.- mēnesī.

Šis priekšlikums tiks izskatīts kopīgā 2013. gada budžeta paketē 15. novembrī. Arī tas palīdzētu uzlabot daudzu pensionāru dzīves apstākļus. Jo tiem pensionāriem, kuri ir pensionējušies līdz 1996. gada 1. janvārim, neapliekamais iedzīvotāju ienākuma nodokļa apmērs ir viņu pensijas apmērs. Tātad, viņi saņem pilnu pensiju, neatkarīgi no tās apmēra.

Par pensijas pārrēķinu Jums jāvērsas Valsts Sociālās apdrošināšanas aģentūras, Liepājas nodaļā, Graudu ielā 50 (tālrunis 6 3422028), līdzīgi ņemot personu apliecinošu dokumentu (pasī). ■

AIJA BARČA

- 11. Saeimas deputāte, ievēlēta no Kurzemes vēlēšanu apgabala.
- 10. un 9. Saeimas deputāte, „Liepājas partijas” valdes locekle.
- Iepriekš – 7. Saeimas deputāte, Liepājas pilsētas Sociālās apdrošināšanas pārvaldes priekšniece.
- Liepājas pilsētas Domes deputāte.
- Darbs 11. Saeimas komisijās:
  - Sociālo un darba lietu komisija (priekšsēdētāja);
  - Publisko izdevumu un revīzijas komisija;
  - Sociālo un darba lietu komisijas Sabiedrības veselības apakškomisija;
  - Sociālo un darba lietu komisijas Sociālās drošības apakškomisija (priekšsēdētāja).

Kad svecītes iedegtas logos

Brigita Dreize
Domes eksperte sadarbībai ar nevalstiskajām organizācijām un jauniešiem

Valsts svētku priekšvakarā man bija uzmundrinoša saruna ar kādu pazīstamu liepājnieku.

Guntars Priediens bijis aktīvs tautfrontietis, čakli izplatījis „Atmodu” un „Liepājas Vārdu”, joprojām ir aktīvs „Optimistu pulka” dalībnieks un skolēnu ekskursiju vadītājs pa Latviju. Viņa atziņas man ļoti patīk, jo, pretēji daļai latviešu, uz notiekošo valstī un pilsētā Guntars skatās pozitīvi.

„Optimistu pulka” dalībnieks jau ilgāku laiku ir pensijā un uzskata, ka viņam ir lielas priekšrocības, jo tagad var iespēt paveikt un piedzīvot visu to, kas aktīvā darba gados nebija ļauts.

Guntars 35 gadus nostrādājis kuģu remonta rūpnīcā „Tosmare” par ekonomistu. Lai gan darbā priekšniecība viņu vērtējusi atzinīgi, tomēr saskāries ar ierobežojumiem, jo mammas māsa un tēvs dzīvojuši ārzemēs – Itālijā un Ungārijā. Turp aizbraukt padomju laikos nebija ko domāt. Toreiz viņa omamma visu laiku dzīvojuši arī bailēs, ka vara atņemt pirmskara Latvijas laikā Liepājā būvēto māju.

„Tagad cilvēkiem visi ceļi ir vaļā!” atgādina Guntars. Un lielākie ieguvēji ir jaunieši, kas studējot apceļo dažādas valstis, iegūst draugus, zināšanas, pieredzi, kas noderēs Latvijai.

Guntars mūsu sarunā atgādināja, ka – „latviešiem braukšana uz ārzemēm, prom no mājām ir nesusi arī lielu labumu.”

20. gadsimta pirmās puses mākslinieki, inženieri, juristi, zinātnieki savas dzīves pamatus jaunībā ir būvējuši kaut kur citur.

Un daudzi ir atgriezušies, un savai valstij devuši lielu labumu.

„Mana mamma vienmēr teica – brauc, skaties pasauli, tiecies ar svešiniekiem un ņem no viņiem to labāko!” savu viedokli pamato Guntars.

Mēs runājam arī par to, ka Latvija ir „neiedomājami” skaista, tāpēc viņš ar lielu aizrautību joprojām vada skolēnu ekskursijas. Un ir ļoti gandarīts, ka viņu aicina to darīt. „Pusaudži ir atvērti un ļoti ieinteresēti piedzīvot atklājumus.”

Starp citu, par ekskursiju vadītāju Guntars strādā kopš 1956. gada – tad pirmo reizi esot rādīts Rožu laukums Tosmares rūpnīcas strādniekiem, kas Liepājā ieradusies no „plašās dzimtenes”.

Guntars pagājušajā nedēļā kopā ar bērniem esot uzkāpis Skaņajā kalnā pie Mazsalacas un vēl tepat Trīsvienības baznīcas tornī. Kā lielākā daļa pensionāru, Guntars seko līdzī arī politiskajiem procesiem.

Viņš domā, ka mums ir jārada tiem, kuri te dzīvo, bet nezina latviešu valodu, tādus apstākļus, kad bez valsts valodas tomēr neiztik. Mēs pat diskutējām, kā latviešu valodas apguvē iesaistīt etniskās kultūras biedrības, kas pārstāv krievus, baltkrievus, ukraiņus. Viņu vidū, uzskata Guntars, ir daudzi, kas dziļi saprot un atbalsta latviešus, zina Latvijas vēsturi, kultūru, mūsu svētku būtību. Šo cittautiešu ģimenēs aug jaunieši, kas bez aizķeršanās un akcenta runā latviski.

Guntars bieži tiekas ar iebraucējiem, kas Liepājā ieradusies ekskursijās. Sarunās ar ciemiņiem ikreiz nākas piedzīvot atklājumu – viņi Liepāju redz citādu, daudz skaistāku, nekā paši liepājnieki, kas reizēm ir ļoti kritiski.

Guntars, būdams optimists, uzsver Liepājas kā kūrorta atdzimšanas priekšrocības, taču iesaka viesnīcas un citus objektus nebūvēt augstāk par priežu galotnēm. „Priedēm ir jābūt vēja žūžas. Ja priedes tās nejutīs, viņas ies bojā.”

Mēs runājam ar par to, ka mums vairāk ir jāprot pateikt sev un saņemtiem paldies – par to mazumu, kas ir dots. „Jo tā ir Bībelē teikts!” Mūsu saruna izskanēja uz šādas nots: „Latvieši zina, ko viņi var!” ■

Liepājas Partijas informatīvais izdevums

Liepājas partijas birojs: Diķa iela 11, 2. stāvs, Liepāja LV-3400. Tālrunis birojā: 63481700, mobilais tālrunis: 29208674. E-pasts: liepajas.partija@gmail.com